№ерь 123.

ПРИБАВЛЕНІЕ КЪ ЛИТОВСКОМУ ВѢСТНИКУ.

DODATEK DO GAZETY KURYERA LITEWSKIEGO.

Вильна. Четвергъ 30-го Мая — 1835 — Wilno. Cwartek 30 Maja.

Копія резолюціи Коммиссіи Высочайше учрежденной для разбора дѣлъ Князей Радзивилловъ 15-го Маія 1835 года состоявшейся.

Коммиссія Высочайше учрежденная для разбора дѣлъ Князей Радзивилловъ, по выслушаніи Указа Правительствующаго Сената (3-го Департамента по 1-му Отдѣленію) 30-го Апрѣля текущаго года за N-ромъ 1,030-мъ, сей Коммиссіи даннаго, въ коемъ изображено слѣдующее: „По Указу ЕГО ИМПЕРАТОРСКАГО ВЕЛИЧЕСТВА, Правительствующій Сенатъ слушавъ: Предложеніе Господина Министра Юстиціи и Кавалера Дмитрія Васильевича Дашкова, данное Правительствующему Сенату въ 15-й день сего Апрѣля за N. 4,590, слѣдующаго содержанія: Высочайше утвержденнымъ положеніемъ Комитета ГГ. Министровъ постановлено: для успокоенія покупщиковъ имѣній изъ Радзивилловской Массы, привести предмѣтъ сей въ ближайшую ясность и потому предоставлено ему Г. Министру Юстиціи истребовать отъ Радзивилловской Коммиссіи нужныя о томъ свѣденія и дальнѣйшія объясненія. Сообразивъ истребованныя въ слѣдствіе сего отъ Радзивилловской Коммиссіи по изъясненному предмѣту свѣденія съ жалобами поступившими на оную Коммиссію отъ покупщиковъ Радзивилловской Массы, онъ Г. Министръ Юстиціи входилъ по сему дѣлу съ представленіемъ въ Комитетъ ГГ. Министровъ, положеніемъ коего Высочайше утвержденнымъ сего Апрѣля 9-го постановлено: 1-е) Изъ дѣла открывается, что затру-
дненія, встрѣчаемые касательно опроверженія А-
ктовъ, произходятъ отъ различнаго понятія Указа
21-го Февраля 1830-го года: Симъ Указомъ, хотя и
предоставлено Радзивилловской Коммиссіи разсма-
тривать приносимыя жалобы со стороны Графини
Витгенштейнъ на противу законныя и въ ущербъ до-
стоянія Ея всякаго рода дѣйствія, не исключая сдѣ-
локъ и расчетовъ; но изъ сего еще наслѣдуетъ, что-
бы сей Указъ подвергалъ уничтоженію со стороны
Коммиссіи тѣ крепостные продажные акты, на усту-
пленныя имѣнія, кои при точномъ соблюденіи пра-
вилъ, предписанныхъ въ Указѣ 1818 года, для про-
дажъ Радзивилловскихъ имѣній, были совершены на
точномъ основаніи данныхъ довѣренностей и съ со-
блюденіемъ всѣхъ установленныхъ формъ. 2-е) Вме-
нить въ обязанность Коммиссіи, чтобы она доказа-
тельства Прокураторіи, относительно продажъ, сдѣ-
ланныхъ въ противность довѣренности, равно пріобрѣ-
тенія Членами Коммиссіи во время ихъ присутство-
ванія имѣній, разсмотрѣвъ установленнымъ поряд-
комъ, сдѣлала постановленіе на основаніи существу-
ющихъ узаконеній. 3-е) Изъ донесеній Радзивиллов-
ской Коммиссіи видно, что она на всѣ имѣнія пріо-
брѣтенныя покупкою наложила запрѣщеніе, а какъ въ
числѣ таковыхъ имѣній, по выше изложеннымъ о-
снованіямъ, должны быть нѣкоторыя отъ спора изъ-
яты, то Коммиссія должна немедленно отдѣлить за-
конно проданныя имѣнія отъ тѣхъ, на кои объявленъ
будетъ споръ, сообразно предидущимъ правиламъ, и
сіи послѣднія только оставить подъ запрѣщеніемъ, а
прочія отъ онаго освободить. 4-е) Въ числѣ про-
дажъ имѣній Радзивилловскихъ, обнаруживаются та-
кіе достоянія, кои проданы до позволенія продажи
Высочайшими Указами, то если споръ на оныя не
можетъ быть изъятъ отъ разсмотренія по предиду-
щимъ основаніямъ, въ такомъ случаѣ Коммиссія дол-
жна разсмотрѣть его въ отдѣльномъ производствѣ
отъ тѣхъ продажъ, кои сдѣланы въ слѣдствіе дозво-
ленія оныхъ Высочайшими Указами. 5-е) Прини-
мая во уваженіе, что всѣ таковые дозволяемые на
купчія споры, принадлежа къ числу дѣлъ вотчин-
ныхъ, должны быть производимы порядкомъ, предпи-
саннымъ въ Указѣ 25-го Августа 1817-го года, поста-
вить Коммисіи Радзивилловской правиломъ, чтобы на
рѣшенія свои, послѣдовавшія по означеннымъ дѣламъ,
предоставила недовольнымъ жаловаться по точному
содержанію онаго Указа, Правительствующему Сена-
ту. 6-е) Предмѣтъ исковъ Прокураторіи, какъ о до-
платѣ за покупку имѣнія, противу общей оцѣнки 1819
года, такъ и объ уничтоженіи незаконныхъ обяза-
тельствъ князя Радзивилла, кои представлены въ чи-
сло уплатъ купленнаго имѣнія, равно и недоплачен-

Kopia rezolucyi Kommissyi Naywyższą wolą dla urządzenia interessow Xiążąt Radziwiłłow ustanowioney 15go Maja 1835 roku nastałey.

Sąd Kommissyi dla urządzenia interessów Radziwiłłowskich ustanowiony, słuchał Ukazu Rządzącego Senatu 30go Apryla roku teraźnieyszego za N. 1030 teyże Kommissyi danego, w którym wyrażono: „Wedle Ukazu JEGO CESARSKIEY MOŚCI, Senat Rządzący rozważywszy przełożenie P. Ministra sprawiedliwości Daszkowa, dane Rządzącemu Senatowi na dniu 15tym Apryla za N. 4,590, w następném brzmieniu: Naywyżey zatwierdzoném postanowieniem Komitetu PP. Ministrow zawyrokowano: celem uspokojenia Nabywców dóbr z Massy Radziwiłłowskiey, przedmiot takowy doprowadzić do większey jasności; przeto poleconém zostało P. Ministrowi Sprawiedliwości, wyrekwirowanie od Kommissyi Radziwiłłowskiey potrzebnych o tém wiadomości i dalszych objaśnień — w skutek tego, pokombinowawszy wyrekwirowane w tym przedmiocie od Kommissyi Radziwiłłowskiey wiadomości, ze skargami, jakie weszły na rzeczoną Kommissyę ze strony nabywców dóbr Massy Radziwiłłowskiey, P. Minister Sprawiedliwości, wchodził w tym interessie z przedstawieniem do Komitetu PP. Ministrów, którego postanowieniem na dniu 9 b. m. miesiąca Apryla Naywyżey aprobowaném zadeterminowano: 1mo) Z dzieła wyświeca się: iż przeszkody, jakie zachodzą co do kassaty tranzaktów, wynikają z różnego poymowania Ukazu z dnia 21 Februaryi 1830 roku, pomienionym Ukazem lubo i poleconém zostało Kommissyi Radziwiłłowskiey, roztrząsać skargi zanoszone ze strony Hrabini Wittgenszteyn na wszelkiego rodzaju czynności prawu przeciwne i ze szkodą Jey fortuny zaszłe, nie wyłączając układow i rachunkow; lecz ztąd jeszcze nie wynika, aby ten Ukaz poddawał kassacie ze strony Kommissyi te wieczyste prawa przedażne na dobra ustąpione, które przy ścisłém zachowaniu prawideł przepisanych w Ukazie roku 1818, względem przedaży dóbr Radziwiłłowskich były zawarte na istotney zasadzie danych pełnomocnictw i z zachowaniem wszystkich ustanowionych formalności. 2do:) Wskazać Kommissyi za obowiązek, iżby ona dowodzenia Prokuratoryi, co do przedaży dóbr, wbrew pełnomocnictwu zaskutecznionych, oraz nabycia dóbr przez Członkow Kommissyi w czasie ich zasiadania, rozpatrzywszy ustanowionym porządkiem, zrobiła w tym przedmiocie postanowienie swoje na zasadzie istniejących ustaw. 3tio:) Z doniesień Kommissyi Radziwiłłowskiey okazuje się: iż Kommissya na wszystkie przez kupię nabyte dobra, włożyła zaprzeczenie; a ponieważ w liczbie dóbr takowych, podług wyżey opisanych zasad, niektóre od sporu wyłączonemi bydź powinny, przeto Kommissya jest obowiązaną niezwłócznie odosobnić dobra prawnie nabyte, od tych, względnie których spory czynione będą, stosownie do powyższych prawideł, i tylko te ostatnie dobra zostawić pod zaprzeczeniem, a dalsze od niego uwolnić. 4to:) W liczbie wyprzedanych dóbr Radziwiłłowskich, wykrywają się fortuny takie, które wybyte zostały do zaszłego przez Ukazy Naywyższe pozwolenia przedaży dóbr; przeto, jeśli spór o te fortuny, nie może bydź wyłączonym od rozbioru wedle powyższych zasad, w takim razie Kommissya jest obowiązaną roztrząsnąć go, w procederze osóbnym, od tych wyprzedaży, które nastały na skutek pozwolenia przez Naywyższe Ukazy. 5to:) Mając wzgląd na to: iż wszystkie takowe spory, jakie się co do praw wieczystych dozwalają, należąc do liczby spraw o dziedzictwo, powinny się odbywać wedle porządku przez Ukaz z dnia 25go Augusta 1817 roku przepisanego, wskazać Kommissyi Radziwiłłowskiey za prawidło, iżby ona, na dekreta swoje, jakie w rzeczonych sprawach formowane będą, stronom nieukontentowanym podług istotnego brzmienia wzmienionego Ukazu, zachowała prawo przynoszenia skarg do Rządzącego Senatu. 6to:) Przedmiot poszukiwań Prokuratoryi, jak o dopłaty za nabyty majątek przeciw ogólney taxy roku 1819, tak i o unikczemnienie nieprawnych obligow Xięcia Radziwiłła, jakie do liczby opłat za majątek kupiony policzone zostały, równie co do summ podług praw wieczystych niedopłaconych, wszystkie te poszukiwania sta-

ныхъ по купчимъ деньгахъ, представляютъ не споръ на купчія; но тяжбы о платежахъ; слѣдственно иски сіи, могутъ быть разсмотрѣны Коммисіею, сообразно упоминаемому Указу 21-го Февраля 1830 года; но разрѣшая дѣла объ уплатѣ; не должна она допускать оспариванія тѣхъ купчихъ, кои выше изложеннымъ основаніямъ признаются ненарушимыми. При чемъ поставить въ обязанность Коммиссіи, чтобы она не входила въ разборъ, по тѣмъ предмѣтамъ, о коихъ рѣшенія Ея вошли уже въ законную силу, и чтобы недопускала по онымъ на основаніи Указа 25-го Августа 1817 года жалобы въ Сенатъ; вмѣстѣ съ симъ поставила бы въ извѣстность покупщиковъ имѣній о разрѣшеніи нынѣ данномъ ей въ руководство по выше изложеннымъ предмѣтамъ. 7-е) Для скорѣйшаго окончанія споровъ между Массою и покупщиками Радзивилловскихъ имѣній, поручить Радзивилловской Коммиссіи, назначить Князю Витгенштейну трехъ мѣсячный срокъ для рѣшительнаго объявленія, буде сего еще не сдѣлано, съ которыми имянно покупщиками намѣренъ онъ производить тяжбы о вотчинничествѣ, пріобретѣнныхъ ими Радзивилловскихъ имѣній и съ которыми только о денежныхъ взысканіяхъ, происходящихъ изъ могущихъ уничтожится неправильныхъ сдѣлокъ и расчетовъ, а такъ же отъ недоплаты суммъ по правиламъ оцѣночной табели 1819 года, противъ стоимости имѣній, съ тѣмъ, чтобы по минованіи означеннаго срока, ни какихъ новыхъ по симъ дѣламъ исковъ, со стороны Князя Витгенштейна принимаемо не было. О таковомъ Высочайшемъ повеленіи, онъ Г. Министръ Юстиціи предлагаетъ Правительствующему Сенату къ надлежащему исполненію" — а по выслушаніи Опредѣлила: о полученіи таковаго Указа донести Правительствующему Сенату рапортомъ, Князю Витгенштейну назначивъ трехъмѣсячный срокъ, обязать, чтобы въ продолженіи сего времяни представилъ въ Коммиссію согласно седмой статьи приведеннаго Указа объявленіе (естьли сего еще не сдѣлано), съ которыми имянно покупщиками намѣренъ онъ производить тяжбы о вотчинничествѣ пріобретенныхъ ими Радзивилловскихъ имѣній, и съ которыми только о денежныхъ взысканіяхъ, происходящихъ изъ могущихъ уничтожится неправильныхъ сдѣлокъ и расчетовъ, а такъ же отъ недоплаты суммъ по правиламъ оцѣночной табели 1819 года, противъ стоимости имѣній, съ предостереженіемъ: что по минованіи означеннаго срока, ни какихъ новыхъ по симъ дѣламъ исковъ со стороны Князя Витгенштейна принимаемо не будетъ, по истеченіи же таковаго срока, учинить дальнѣйшее къ исполненію настоящаго Указа распоряженіе, а для свѣденія Покупщиковъ о изъясненномъ въ Указѣ Правительствующаго Сената положеніи Комитета ГГ. Министровъ Высочайше утвержденномъ, опубликовать сію статью Журнала въ Санктъ-Петербургскихъ и Московскихъ Вѣдомостяхъ, да въ Варшавской Газетѣ и Литовскомъ Вѣстникѣ; копію же съ сей резолюціи и упомянутаго Указа сообщить Князю Людвигу Витгенштейну, Комитету Радзивилловскихъ Кредиторовъ и Прокураторіи Радзивилловской Массы. Протоколъ подписали: Сенаторъ въ Коммисіи Предсѣдательствующій Іосифъ Дюгамель — Члены: Антонъ Лаппа — Николай Абрамовичь — Петръ Швыковскій и Иванъ Сыльвестровичь.

Вѣрно съ Указомъ и Постановленіемъ Коммисіи:
За Секретаря Регентъ Полонскій. (769)

nowią nie spory o prawach wieczystych, lecz processa względem opłat, przeto takowe poszukiwania mogą bydź rozpatrzone przez Kommissyą, stosownie do pomienionego Ukazu z dnia 21go februaryi 1830 roku, lecz rozwiązując sprawy co do opłat, Kommissya niedopuszczać kwestyonowania tych praw wieczystych, które według wyżey wyrażonych zasad uznają się za nienaruszone. Obok tego na Kommissyą włożyć obowiązek, iżby nie wdawała się w rozbiór przedmiotow takich, w których jey dekreta nabyły już prawney mocy, oraz, gdyby niedopuszczała na te dekreta, na zasadzie Ukazu z dnia 25go Augusta 1817 roku skargi do Rządzącego Senatu, zarazem, aby doprowadziła do wiadomości nabywców dóbr, o rozwiązaniu, jakie teraz jey daném zostało za prawidło w przedmiotach wyż rzeczonych. 7mo:) Dla rychleyszego uspokojenia sporow między Massą a Nabywcami dóbr Radziwiłłowskich, Kommissyi Radziwiłłowskiey polecić, iżby dla Xięcia Wittgenszteyna naznaczyła termin trzymiesięczny, dla ostatecznego oświadczenia (jeżeli to jeszcze zrobioném nie jest), z któremi mianowicie nabywcami ma on mieć process o dziedzictwo dóbr Radziwiłłowskich przez nich nabytych, a z którymi tylko o uzyskaniach pieniężnych, wynikających z mogących unikczemnić się nieprawnych układów i rachunkow, oraz z niedopłaty summ podług prawideł tabelli szacunkowey z roku 1819, w przeciwność wartosci dóbr, z tym warunkiem, ażeby po przeyściu takowego terminu, żadnych nowych w interessach tych, ze strony Xięcia Witgenszteyna poszukiwań, nieprzyymowano. Takowy rozkaz Naywyższy P. Minister Sprawiedliwości porucza Rządzącemu Senatowi; dla należytego wykonania" — a po wysłuchaniu Postanowił: o doyściu takowego Ukazu Rządzącemu Senatowi odraportować, dla Xięcia Witgenszteyna czas trzymiesięczny naznaczyć, i aby w ciągu takowego terminu, odpowiednio siódmemu punktowi przywiedzionego Ukazu, złożył w Kommissyi oświadczenie, z któremi mianowicie Nabywcami ma on zamiar mieć process o dziedzictwo dobr Radziwiłłowskich przez nich nabytych, a z któremi tylko o uzyskaniach pieniężnych wynikających z mogących się unikczemnić nieprawnych układow i rachunkow, oraz z niedopłaty summ podług prawideł tabelli szacunkowey z roku 1819 (jeśli to jeszcze dopełnionem nie jest), zobowiązać. — Że po upływię tego terminu, żadne nowe ze strony jego w tych interessach poszukiwania przyymowane nie będą, zastrzedz; i po przeyściu tegoż terminu, dalsze rozporządzenie, w spełnieniu ninieyszego Ukazu uczynić, a takową rezolucyą dla doprowadzenia do wiadomości nabywców o wypisanym w przywiedzionym Ukazie Rządzącego Senatu postanowieniu Komitetu PP. Ministrów Naywyżey potwierdzoném, w Gazecie Sankt-Petersburskiey, Moskiewskiey, Warszawskiey i Kuryerze Litewskim opublikować; kopią zaś z teyże rezolucyi i z rzeczonego Ukazu Xięciu Ludwikowi Wittgenszteynowi przesłać, a Komitetowi Kredytorow i Prokuratoryi Massy Radziwiłłowskiey objawić. Protokół podpisali Urzędnicy Komplet składający: Senator i Prezydent Józef Du Hamel, Antoni Łappa, Mikołay Abramowicz, Piotr Szwykowski, Jan Sylwestrowicz, Kommisarze.

O Zgodności z Protokułem, świadczę: Za Sekretarza, Józef Połoński, Regent Komm. Radzwiłł.

1. Минская Казенная Палата объявляетъ симъ что изъ Староства Габриловского въ Дисненскомъ Уѣздѣ состоящаго бѣжалъ Казенный Крестьянинъ Викентій Владиславовъ Минкѣвичь и неизвестно гдѣ находится, по чему благоволенобъ было не удерживая его представить со всемъ семействомъ и имуществомъ въ мѣстную Полицію для водворенія на прежнее мѣсто жительства. Маія 22 дня 1835 года.

Совѣтникъ Владимиръ Вередковичъ.
Секретарь Ѳ. Неронскій.
Стола Начальникъ Г. Томоровичъ. (785)

Minska Izba Skarbowa ogłasza ninieyszém, iż ze Starostwa Gabryelowskiego w Dziśnieńskim Powiecie położonego uciegł skarbowy włościanin Wincenty Władysława syn Minkiewicz i niewiadomo gdzie się znayduje, zaczém zechca, nie u rzymując go, przedstawić z całą siemienistością i własnością do mieyscowey Policyi dla odesłania na dawnieysze mieysce mieszkania. Maja 22 dnia 1835 roku.

Sowietnik Włodzimierz Weredkowicz.
Sekretarz T. Neroński.
Naczelnik Stołu H. Tomorowicz. (755)

II. Увѣдомленіе.

3 Виленской Губернской Почтовой Конторы Газетная Экспедиція увѣдомляетъ симъ что Jasnowidząca z Prewost 1832 года, Trzy córki Wdowy романъ Дюканжа 1832 года, и Eugenia czyli Mąż i Zona 1833 года чрезъ оную Экспедицію записанными быть не могутъ.

II. Uwiadomienie.

3 Expedycya Gazet przy Gubernialnym pocztowym Kantorze w Wilnie uwiadamia, że Jasnowidząca z Prewost z roku 1832, i Trzy Córki wdowy romans Ducanga z roku 1832 i Eugenia czyli Mąż i Zona z roku 1833 przez nią zapisanemi bydź nie mogą.

III. Sąd Exdywizorski.

1 Sąd Powiatowy Wileń. ninieyszym zawiadamia: iż sprawę konkursową kredytorów zmarłego *Józefa Kiewlicza* Assesora b. Sądu Głównego Wileń. 1go Depar. za niedziel cztery od daty ninieyszego ogłoszenia przywoła i oną za wzięciem do namowy ostatecznie rozsądzi a na pretensye niestawających kredytorow amissyą uzna. 1835 Maja 25 dnia.

Sędzia Naborowski.
Assesor Horodeński.
Assesor Sperski. (784)

ВИЛЬНА. Типографія А. Марциновскаго. Печатать дозволяется. Мая 30 дня 1835 года. *Цензоръ Л. Боровскій.*